

езика на тия същества, тъй си заминаватъ, а вие започвате да скърбите, че сте изгубили нѣщо ценно. Отворете прозорците си, да влѣзе повече свѣтлина през тѣхъ; измийте ги добре и влѣзте въ разговоръ съ съществата на свѣтлината и на топлината.

Ще кажете: Какъ може да не виждаме тия същества?— Много естествено. Вие виждате портрета имъ, но не виждате самитѣ тѣхъ. Представете си, че виждате моя образъ, нарисуванъ върху платно, съ бои, и по цѣли часове седите надъ него да го гледате. Най-после вие се влюбвате въ моя образъ и казвате: Азъ познавамъ този човѣкъ, виждалъ съмъ го. Какво сте разбрали отъ него? Реаленъ образъ ли е той? Представете си, че сѫщиятъ образъ, но живъ, всѣки денъ ви изпраща по единъ хлѣбъ по слугата си. Вие не виждате човѣка, но получавате хлѣба, който ви изпраща. Кой отъ двамата е по реаленъ: образътъ, нарисуванъ на платно, който всѣки денъ гледате, или човѣкътъ, когото не виждате, но отъ когото всѣки денъ получавате по единъ хлѣбъ? Казвате, че образътъ на платното мяза на живия човѣкъ, когото не виждате. Никаква връзка не сѫществува между образа на платното и живия човѣкъ. Образътъ е символъ, едно слабо подобие на реалния, на действителния човѣкъ. Значи, всѣко нѣщо, което не говори, не мисли, не чувствува, не действува, не е реално. Запримѣръ, вие гледате картини, които представлятъ Христа на молитва въ Гетсиманската градина и казвате: Колко хубаво се е молилъ Христосъ! Споредъ мене, Христосъ никога не се е молилъ така, както е представенъ. Това е идея на нѣкой художникъ. Така се молятъ на западъ. Нѣкажде представлятъ Христа на молитва, както турцитѣ се молятъ. Никога Христосъ не е падаль на колѣне въ време на молитва. На колѣне стоятъ само учениците, които не знаятъ урока си. Не поставяйте Христа въ такива положения и пози, на които не разбирате смисъла. И разпятието на Христа не е представено, както трѣбва. Нѣкои рисуватъ Христа разпнатъ на високъ кръстъ. За да стигнете тѣлото му, трѣбва да се качите на стълба. Други пѣкъ рисуватъ кръста по-низъкъ, тѣлото било едва на половинъ метъръ надъ земята. Кое отъ дветѣ положения е по-вѣрно, не се знае. Когато описватъ страданията на Христа, важно е да се каже, че Христосъ страдалъ, а дали